

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Субота, 19 жовтня 1985 року

№ 126 (3633)

Ціна 2 коп.

РІШЕННЯ ЖОВТНЕВОГО (1985 р.) ПЛЕНУМУ ЦК КПРС—СХВАЛЮЄМО!

ЦЕ НАМ БЛИЗЬКЕ

З великим хвилюванням і зацікавленням знайомилися члени нашого екіпажу із матеріалами жовтневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС. Повністю схвалюємо ми Постанову ЦК КПРС «Про проекти нової редакції Програми КПРС, змін у Статуті КПРС. Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990

роки і на період до 2000 року», яка є свідченням дальшого розвитку радянського суспільства, запорукою успішного руху вперед по шляху прогресу. Особливо близький нам, виробничникам, той пункт Постанови, де ставиться завдання інтенсифікації виробництва, посилення режиму економії, вдосконалення стилю роботи.

Наш КМК (керівник — комсомолец Олександр Чернега, групкомсорт Леонід Лозовий) — один з кращих на Гайворонському підвідділку Знамянського відділка Одеської залізниці. Всі вісім чле-

нів — троє молодих комуністів і п'ятеро комсомольців — ударники комуністичної праці. За 9 місяців наш екіпаж заощадив 16 тонн умовного пального, на якому проведено 14 поїздів. Нині, не знижуючи темпів, ми працюємо на ударній передзідівській вахті.

Так трудиться не один наш екіпаж. Ще до 10 серпня виконав завдання п'ятирічки колектив нашого депо.

В. КАЛЕНИК,
машиніст Гайворонського локомотивного депо, молодий комуніст.

СЬОГОДНІ

У НОМЕРІ

Міцна кормова база, хороший догляд за тваринами, економне ведення господарства — це основа успіхів тваринницької галузі. (1 стор.)

З кожним роком зростають фонди бібліотек Олександрії, збільшується кількість читачів у них. Це — теж один з проявів невисухої турботи партії про виховання нової людини, про утвердження комуністичних форм життя нашого суспільства.

Матеріали вільної редакції «Молодого комуніста» в Олександрійському районі читайте на 2—3-й стор.

Кричати болільники, суддя дає свисток і м'яч розігрують із середини поля... (Спортивну добірку читайте на 4 стор.)

КУКУРУДЗІ — КОМСОМЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

Оцінку дасть врожай

Від пагорба до кукурудзяного поля, наче б то й рукою подати. Але агрегати здаються не більшими від сірникових коробок, і гудіння моторів ледь-ледь чути. Я уявляю, як щедрим потоком б'ють в кузов трактора важкі качани,

зосереджено заклопотані обличчя Петра Кулика, Миколи Федорчука, Віктора Дирини, інших... і на душі стає трохи сумно. Поріділи ряди молодих кукурудзоводів. Ще навесні їх було десятеро в двох надійних ланках. А сьогодні — лише семеро в одній. Та й то з тих, хто закладав основу

сьогоднішнього врожаю, ледь половинна залишилася.

Узагалі, кукурудзу під комсомольську опіку беремо не вперше. Минулого року слова «кожен третій гектар — комсомольський» стали нашою кровною справою. Тоді виконали великий обсяг робіт на кукурудзяному полі. Та й урожай як для наших земель вийшов непоганий — більше сорока центнерів з гектара. Мали серйозні плани й на рік наступний. Коли правління виділило під нашу відповідальність 490-гектарну площу, вирішили все зробити для того, щоб результат був ще вищим.

Спочатку було все гаразд. Самі сіяли, самі добрива вносили, сходи обробляли.

Та під час хлібозбирання від знарок не залишилося й сліду. Господарство наше з «середнячків», тож механізатори в гарячу пору — нарозхват. Словом, до «оспротілого» поля хлопці повернулися лише восени. Та й то не всі.

До пізнього вечора не стихають на полі мотори. Правда, урожай менший минулорічного — по 38—40 центнерів з гектара. Вищий показник від середньоколгоспного, але все ж хочеться молодим кукурудзоводам ще кращого результату. Тому й стараються, щоб працювати без втрат. Все роблять, щоб і час дорогоцінний берегти. Ось, скажімо, вийде з ладу комбайн, або трактор — половини гуртом техніку ремонтує,

інші за них норму виконують. І темпи кукурудзозбирання не падають.

На своїх комсомольських зборах молоді механізатори вирішили задля користі справи «дещо» підкоригувати розпорядок трудового дня: обідню перерву скоротити до двадцяти хвилин. Причому і в цей час роботи на полі не припиняються. Правду в народі кажуть, що справжній хлібороб знає ціну погожим осіннім дням.

Хороші хлопці в ланці, боївові. Самі за врожай уболюють та й іншим спокою не дають. Буває, з транспортним забезпеченням не все гаразд, або агро-чи інженерна служба про кукурудзяне поле «забуває» — одразу всіх на ноги піднімають...

Хоча, як кажуть, і не хлібом єдиним... Під час короткого перепочинку хлопці обмінюються думками на злободенні теми. Гаряче, скажімо, обговорювали результати поїздки у Францію Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова. А допомагає молоді в проведенні цих політінформцій партгрупорг тракторної бригади А. Д. Шабатін. Зовсім недавно на запрошення механізаторів до них з лекцією прийшла вчителька місцевої школи Т. Х. Ріденгер.

А. ЦИДУЛЯК,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Дмитрова,
Бобринецький район.

Під час літніх канікул комсомольці Олександрії середньої школи працювали на різних ділянках сільськогосподарського виробництва радгоспу «Олександрійський». Старанну працю більшості з них відзначено подяками і цінними подарунками.

Сьогодні, коли збирання пізніх культур потребує оперативності, комсомольці школи прийшли радгоспним трудівникам на допомогу. Зараз вони старанно працюють на очищенні кукурудзи. Тон у роботі постійно задає секретар комітету комсомолу школи Наталія Кукілевська. Вона особисто прикладом у праці веде за собою спілчан. Слідкує за якістю роботи, старається організувати роботу і розподілити учнів так, щоб продуктивність праці була найвищою.

На знімках: Люба КОПОТІЙ, Світлана НАСЕНОВА, Лариса МАТЮШЕНКО, Віктор ЗАЧЕПА та Світлана КУЛІБІДА доочищують і сортують кукурудзу.

Фото М. САВЕНКА.
Бобринецький район.

НА ГОЛОВНОМУ НАПРЯМКУ

Облітають жовтим листям клени, горять осіннім вогнем берези, пустіють поля. З центральної траси Кіровоград — Долинська, між двома паралельними лісополосами, добре проглядається Чечелівська молочнотоварна ферма № 2 колгоспу імені Шевченка Новгородківського району. Біля ферми дбайливі руки скиртувальників заклали дев'ять скирт грубого корму. Тож тим, хто буде доставляти його зимою в тваринницькі приміщення, значна полегкість і зручність. А нині стоять вони непорушно, як тимчасові пам'ятники напруженого хліборобського літа. Підсилюють золотавим блиском соковитий осінній колорит природи, контрастуючи з побіленими корпусами корівників і телятників. По всьому вид-

но, що початок зимовостійливого утримання тут уже зустріли давно.

Не можна сказати, що господарникам легко вдалося здійснити ремонт приміщень і фермського обладнання. Особливого клопоту завдав чотирирядний корівник. Тут, ще минулої зими, з ладу (за давністю часу) вийшла водогінна система для напування корів. Тож тільки-но тварини перевели на літньотабірне утримання, систему демонтували. Сподівалися на швидке одержання необхідного розміру труб. Та час спливав, а труби не надходили. І тоді члени партійного бюро, комітету комсомолу, головні спеціалісти господарства взяли цю проблему під свій контроль. Було вирішено в терміновому порядку організувати

спеціальну ремонтну ланку. Частина труб використали із старої системи, а частину застосували труби меншого діаметра. Нині чотирирядний працює на повну потужність. Правда не за всіма технологічними нормами, — та в цьому вини тваринників нема. Вони своє зробили чесно і вчасно.

Нині тваринники ферми працюють вже в рахунок дванадцяті п'ятирічки. Одинадцять ж завершили в переддень 50-річчя стахановського руху. В цей день колектив ферми за досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя стахановського руху був нагороджений почесною грамотою районного комітету Компартії України та виконаному районної Ради народних депутатів. Цієї високої

нагороди удостоїлась і керівник комсомольсько-молодіжного колективу доярок Раїса Хваста.

У відповідь на високу нагороду тваринники ферми, ставши на трудову вахту по гідній зустрічі XXVII з'їзду КПРС, зобов'язалися виробити 137 і продати 168 тонн молока додатково до плану 1985 року, а план двох перших місяців 1986 року перевищити по виробництву молока на 6 і продаж на 18 тонн.

Проте, попередню нові завдання, напруженіші і відповідальніші. Вже в наступному році тваринникам необхідно підвищити надій на корову в середньому на 100 кілограмів. Фініш нинішньої п'ятирічки і старт дванадцяті випадають на період зими худоби. А він, як відомо,

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

завжди був випробуваним для тваринників. Та все залежить від організованості, вміння по-господарському розпорядитися надбаним влітку від умов праці, побуту самих тваринників.

Стойлове утримання тварин уже розпочалося. Цього року воно настало раніше, ніж, скажімо, торік. Та вступили в нього господарі організовані. Про це свідчать показники роботи колективів ферми. Добрий надій молока на корову майже на 3 кілограми вищий, ніж у цю пору торік і складає 11 кілограмів. В раціоні корів силос, кормові буряки, грубі корми. Днями механізатори почали на різних ділянках четвертий і п'ятий укіс ба-

гаторічних трав. Це дозволить тваринникам збалансувати раціон по білку, що значною мірою вплине на продуктивність корів. Все це об'ємно віддзеркалиться в кінцевих результатах соціалістичного змагання, тон у якому сьогодні задають ветерани ферми Ніна Кирилівна Кравченко та групкомсорт КМК Тетяна Остроух. Кожен з них уже одержав за 9 місяців понад три тисячі кілограмів молока на корову. Нині на цей рубіж виходить переважна більшість доярок ферми, а лідери беруть напрям на чотиритисячний надій.

С. МИКОЛАЄНКО,
Новгородківський район.

О ІТИ, МИ ПРИЙДЕМО ДО СВІТЛОЇ МЕТИ!

КОР: Олександрія — місто новобудов. Степане Олександрівичу, ви, як голова правління міської ради, певно, можете найкраще розповісти про них — і сьогоднішні, і ті, які прикрашають місто у наступній п'ятирічці...

С. О. ЧОРНЕНЬКИЙ: Це не так легко зробити. Тому скажу про найхарактерніші, так би мовити, новобудови: професійніше електромеханічного заводу на 720 тисяч деталей виробничого об'єднання «Олександрівський» на 320 тисяч. Цього року в місті вже збудовано житла площею 28 тисяч квадратних метрів, а до дня відкриття ХХVII з'їзду КПРС буде зведено в експлуатацію ще 35 тисяч. Серед об'єктів соціалістичної побудови, які будуть введені в дію в найближчому майбутньому — магазин «Промтовари» загальною площею 452 квадратних метри, «Хліб» (80 квадратних метрів), Будинки книги, дві спеціальні дитячі хімічні в прокаті... З січня 1986 року розпочатиме будівництво великого сучасного Будинку побуту.

В наступній п'ятирічці на капітальне будівництво буде направлено 404 мільйони карбованців. Буде введено в дію аеродром. «Констатинівський», продовжено реконструкцію брикетних фабрик «Димпривітка», «Байдавський», ТЕС №№ 1-2, 3, потреба якої є особливо гострою, ряд промислових підприємств. На 27 мільйонів карбованців більше, ніж у минулій п'ятирічці, буде направлено на будівництво об'єктів неваробничої сфери. Планується ввести в дію 320 тисяч квадратних метрів житла, дві загальноосвітні школи на 3296 місць, сім дитячих садків (1900 місць), новий корпус середньої школи на 1568 місць, готель, АТС, профілакторій вугільників, аеротехнічний завод ПТО тощо. Зростання міста вимагає також будівництва само-

тичного каналізаційного колектора, транспортної розв'язки, ряду інженерних комунікацій...

КОР: Така напруженість планів, безперечно, вимагає якомога раціональнішого використання внутрішніх ресурсів, розумного витрачання матеріалів, чіткої організації планування й виробництва. Однак, як свідчать факти, не завжди впорядкування міста,

ву при потребі 8—10 тисяч кубів одержали по розрядці 2600.

Виходу із цього становища шукаємо на шляху забезпечення дольової участі підприємств міста в ремонтних роботах. Та все одно гостро дається визнак недостача власного транспорту й проблеми кадрів, яка є прямим

не працюють як слід цехи по випуску товарів ширяжткту. Про це гостро, з публіцистичним запалом і розповіді автори фільму, що дало поштовх для заходів міськвиконкому в цьому напрямі.

А з того, що зроблено в першій черзі роботи по забезпеченню населення товарами першої необхідності, слід

в місцях відпочинку молоді, читались лекції на правову та антиалкогольну тематику...

КОР: Нам доводилось гортати папери, в яких зафіксована робота оперативних загонів. Відверто скажемо — враження залишилось не дуже добре. Не віриться, що на ділі ця справа була поставлена краще, ніж на папері. Та й антиалкогольна робота — не лише рейди й лекції...

СУЧАСНЕ ВИРОБНИЦТВО: РЕЗЕРВИ ЗРОСТАННЯ

ЧПУ, НОП І... КВІТИ

ЧПУ — це числове програмне управління, НОП — наукова організація праці, а... Втім, до квітів ми ще повернемося. А зараз — слово секретареві комітету комсомолу Олександрійського заводу підійомно-транспортного обладнання Валерієві Петренку:

— Рік тому у нас відбулося засідання комітету комсомолу, яке тепер багатьом уявляється історичним. Тоді співчлани комсомольської будови — челябінського тракторного заводу звернулися до нас із проханням виготовити додатково два країни. Звичайно, у нас не було сумнівів у тому, наскільки потрібні вони будуть. Наскільки ж треба було скласти ліста виробничого програму. Дійшли думки, що йти до робітників із пропозиціями, не підірвавши їхнього підрахунок, не слід... Успіх цієї справи не лише допоміг челябінським товаришам, але й посприяв зростанню авторитету комітету комсомолу на заводі, а також згуртуванню комсомольців. Це особливо важливо нині, коли у нас відбувається зміна поколінь, коли в співчленській організації посилюється тенденція до зростання її рівня...

Завод ПТО — підприємство, яке бурхливо розвивається. Поступово вводиться в дію новий корпус (довжина його — півкілометра), зростають обсяги виробництва (так, якщо цього року завод повинен дати товарної продукції на 18 мільйонів 885 тисяч карбованців, то вже наступного — на 21 мільйон 450 тисяч). Однак не менш важливим є й психологічний, так би мовити, бік цього процесу. Йдеться про ті зміни у свідомості людей, які мають забезпечити їх якомога відповідальніше ставлення до своєї справи. А комо починається, сказав секретар парткому підприємства А. С. Виходець, з гордості за свій завод, за свій колектив, з поваги до його традицій і досягнень.

ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ заводу підійомно-транспортного обладнання за 9 місяців цього року красномовно свідчать такі цифри: плани реалізації продукції тут виконано на 105,2 процента, виробництва товарної продукції — на 108,8. А темпи зростання реалізації та виробництва товарної продукції склали відповідно 127,8 та 147,1 процента. Це значить, що, приміром, обсяги виробництва товарної продукції зросли порівняно з минулим роком на 47,1 процента або майже в півтора раза.

— Однак рано було б говорити, — сказав А. С. Виходець, коли ми з ним оглядали новий корпус підприємства, — що всі вже резерви у нас використано. Ось якщо хоч би й так: на нинішній стадії розвитку виробництва дільниці механоскладального цеху розкидані у нас по території всього заводу. А це значить: невідправдані високі транспортні витрати. Однак з введенням у дію другої черги нового корпусу ми й цю проблему вирішимо... Зараз відбувається зміна поколінь верстатників, і це певною мірою призведе до зменшення витрат на майбутнє. Не жини сьогоднішнім днем, а мислячи на перспективу, думати про майбутнє...

Про те, що саме так мислять нині співчлани заводу, переконуєшся, знайомлячись із життям комсомольської організації, яке періодично проводиться із життям усього підприємства. І що впадає в око: майбутнє для більшості з них не обмежується рамками рідного підприємства. Воно хіба лише про його інтереси дбає токар, молодий комуніст Сергій Садлов — донедавна секретар цехової комсомольської організації, розтовчувальник Ігор Голуб, зуборізьник Олександр Бабенко, оператор на верстатах з числовим програмним управлінням Любова Безікровна та інші хлопці й дівчата з механоскладального цеху, працюючи в надурочний час на складанні багатотонних кранів, таких потрібних комсомольським будові? І якщо керівники не давно створеного ВІА «Крос», палачинкові дільниці дистанційного управління кранового цеху Володимирів Хотськом не байдуже, як проводити своє дозвілля молоді міста, то це, певно, тому, що чужині йому «місцевий» патріотизм (виреті, на підприємстві організація вільного часу поставлена добре). Але все це як ніяк не включає й турботи про рідне підприємство, в багаторічній діяльності якого кращим.

І, певно, побувавши на заводі, ви б зрозуміли бажання молодого майстра дільниці збирання й зварювання цінних і головних балок Георгія Лисенка бачити свій цех не просто обладнаним за останнім словом техніки, але й привабливим з естетичної точки зору. Коли ми знайомилися, зміна вже закінчилася, а він разом із своїм колегою Миколю Варламовим мізкували, як його краще розташувати ввітнову ілмубу на дільниці, та ще й фонтанчик до неї підвести, — щоб людям краще працювалося, щоб затишніше почувалися вони у величезному цеху. У кімнаті майстра, прикрашеній квітучими вазами, оточеній квітками з пахучими квітами, Георгій захоплено говорив про те, яким він хотів би бачити свій завод у майбутньому: наповнений красивими квітами, в оточенні буяної зелені, зі спортивними площадками, де молоді одразу після зміни могла б пограти в баскетбол, волейбол. До речі, саме таким завод і має бути — план його першодови передбачає, за словами секретаря парткому, і квіти, і зелену зону, і спортплощадки...

...Коли ми виходили із того велетенського корпусу, я оглянувся. Обч потужних естакад на яких лежали велетенські балки майбутніх багатотонних кранів, поруч захованих за мотомним силком верстатів з числовим програмним управлінням, серед всього цього бетонного і залізного громади світилося вікно, за яким двоє майстрів вималювали для себе пейзаж майбутнього дня. І м'яке світло з того піднялося на білі, рожеві, багаті палти, які вже прижились тут, поруч складної техніки, які вже стали невід'ємною частиною цього великого сучасного цеху.

С. ПЕТРЕНКО.

ДОПОМОГТИ САМИМ СОБІ

Олександрія — місто, яке швидко розвивається, зростає. Проблеми росту (вони, як відомо, обумовлені самою діалектикою розвитку) не оминули шахтарський край. Од того, наскільки оперативно, по-діловому олександрійці справляються з ними, багато в чому залежить завтрашній день міста, добробут його мешканців. Задоволення зростаючих потреб радянських людей — основний закон соціалізму. На шляху до його реалізації не повинно бути місця безгосподарності, нехлюйству, бюрократизму й байдужості.

Про все це йдеться у розмові кореспондентів «Молодого комунара» з головою планової комісії Олександрійського міськвиконкому С. О. Чорненьким, завідувачем відділом комунального господарства міськвиконкому А. М. Юнаком, заступником головного лікаря міської поліклініки № 2 А. І. Лищенком та першим секретарем міськкому ЛКСМ України А. М. Юнаком.

поліпшення умов життя олександрійців астигають за зростанням Олександрії. Прими-рять ряд незручностей мешканців вулиці Садової створює поганний стан покриття проїжджкої частини — зокрема, міський автобус № 56 через це тут нині не ходить...

В. К. МОЦНИЙ: У тому, що комунальники не встигають ремонтувати вулиці, є цілий ряд причин. Назву найбільшочіші. Перш за все це неперіодичність, непродуктивність забезпечення нашої служби матеріалами. Скажімо, для утримання в належному стані вулиці Олександрії необхідно 1100—1200 тонн гудрону, а ми одержали торік 500 тонн, цього року — 600. Деяких необхідних для роботи матеріалів — зокрема, мазуту, — нам не виділили зовсім. Відсі-

наслідком всього, про що я розповів вище.

КОР: Олександрійцям небайдуже, як розвиватиметься сфера побуту у наступній п'ятирічці. Підтвердженням тому — цікавий документальний фільм під назвою «Більше товарів хороших і потрібних», знятий місцевими кіноаматорами. Наскільки я знаю, його було показано депутатам міської Ради на одній із останніх сесій...

С. О. ЧОРНЕНЬКИЙ: Ця тридцятихвилинна стрічка розповідає про виробництво товарів широкого вжитку на підприємствах міста. Тут у нас і певними позитивними зрушеннями існує ще й цілий ряд проблем. Скажімо, одна з них — шизька якість хліба, який випускає хлібзавод. На цьому ряді підприємств ще

найперше назвати зміни в номенклатурі продукції заводу продововарів. Ще недавно більше половини валу тут складали плодоовідні вина. Нині їх випуск скорочено й буде скорочуватись надалі до повного припинення. Натомість освоєється виробництво майонезу, гірчичі, хрону та інших потрібних населенню товарів.

КОР: А як допомагає нині лікарям та боротьба за людину, яка ведеється в країні з проявами пияцтва, самогонування?

А. І. ЛИЩЕНКО: Висновок можна зробити з найдоступнішої поки що цифри: за червень—жовтень, тобто майже за п'ять останніх місяців у хірургічному відділенні поліклініки зареєстровано в п'ять разів менше травм у нетверезому стані порівняно з першими п'ятьма місяцями року. До речі, до травматологічного відділення п'яними потрапляло раніше чимало молоді.

А. М. ЮНАК: Міськком комсомолу одразу після вступу в дію Указу Президії Верховної Ради СРСР розробив конкретні заходи по боротьбі з цим соціальним злом. Проводились рейди оперативного комсомольського загону на промислових підприємствах,

Цей чисто жіночий колектив — КМН «Язальниць» схем джугутів олександрійського заводу «Автомат» (бригадир Н. П. Демид, групкомсорг Наталія Корлюк), — один з кращих на підприємстві. Завдання нинішньої п'ятиріччя дівчата виконали на кілька місяців раніше строку — до дня 50-річчя стахановського руху. Активно включились у соціалістичне змагання під девізом «ХХVII з'їздові — 27 ударних декад», колектив, зокрема, зобов'язався із завданням двох місяців першого року дванадцять п'ятиріччя справитися до відкриття партійного форуму.

На знімку: КМН «Язальниць» схем джугутів.

Фото В. ГРИБА.

чекає молодих

ні стійте гостро, як ніколи. Чому?

Молоді було б припинити сидіти в такій закомерітності: побити промислової підприємства. Так, поряд з ними Адмиралів, куди щоразу кудись біжить набити військи повоєнних військовиків і дівчатками шклярів на електрифікації «Березівський», робітників на заводі чорного вугілля, на заводі лісопильного № 3. І навіть «Світлопильська» від нас не дуже далеко. Та й скільки можна сказати, що у відстані — Олександрія від Нової Праги за 26

кілометрів, а скільки в місті працює наших?

Нам часто дорікають: не хочуть молоді працювати біля землі, розледачили, їм тільки позитивну роботу подавай, а в колгоспі ж була, що й від зорі до зорі... Ні. І не буду зараз я доводити протилежне — окремим села інших районів нерівномірно доводять це давно.

Ще років 7—8 тому в нашому колгоспі на комсомольському обліку стояло більше ста членів ВЛКСМ. Сьогодні — 32. Більш, як у три рази зменшилось число. В інших

двох сусідніх новоправних колгоспах ця проблема стоїть ще гостріше.

Працювала молоді у селі. Виходить, не боялась вона труднощів. Сьогоднішню ж проблему ми пов'язуємо тими кількома роками, коли на чолі господарства стояв О. О. Ковтун: на молоді взагалі ніхто не звертав уваги. Бувало, навіть машину в колгосп не можна було випросяти для того, щоб повести своїх футболістів у сусіднє село. Розпалася футбольна команда, як і все інше. Я вже не кажу про те, щоб хлопці й дівчата

користувались якимись пільгами, щоб їх бодай якось заохували...

І покидали помаленьку колгосп хлопці. Та, врешті, в тому, що трапилось, винен не один голова колгоспу — не один же він, справді, керує господарством. Але те, що мало статись — сталося. І ще не один рік потрібен, щоб повернути втрачене.

Кажу все ж обнадійливо про це тому, що з весни нинішнього року в нашому колгоспі в приміщенні першого значення потенціалу. Нове правління всього надії. Після десятого класу цього літа залишились працювати на фермі Тетяна й Ольга Землянські, Анатолій Кук після

служби в армії в рідну територію бригаду № 2 Микола Решетняк. Це, звичайно, ще нічого не говорить. Але те, що мо-

лоді ставляться прихильніше — факт. Якщо раніше молоді й близько не доручали новій техніки, то цього року комсомольці Микола Тараненко і Микола Тимонов отримали нові самоскиди ГАЗ-53. Хлопці недавно відслужили в армії, за кілька місяців на старих автомобілях зарекомендували себе сумлінними водіями.

Десь до кінця року колгоспні будівельники мають здати два будинки. Не теж явище бачи в нас. Може, й на нашу вулицю прийде свято? Принаймні, сьогодні й підстави на це сподіватись.

О. РУБЛЕВСЬКИЙ, секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна.

Матеріали вільної редакції підготували П. СЕЛЕНЬКИЙ, В. БОНДАР, В. ГРІБ (фото).

ГРАНІ МОРАЛІ

«Я і мої товариші хотіли б, аби ви частіше писали про життя, адже ми про нього дуже мало знаємо і тому робимо так багато помилок. Давайте поговоримо про життя серйозно!..»

Олена МУНТЯН,
де'яткиласниця.

с. Кальніболота,
Новоархангельський район.

Що ж, давайте говорити серйозно. І давайте так же серйозно аналізувати вчинки тих, про кого зараз розповідимо. Хоч і правду кажуть, що на своїх помилках учаться, але кожен вважав би за краще вчитися на чужих. Можливо, це якраз нагода...

Вийшли ми на цю історію через одержаний редакцією лист. Дев'ятнадцятирічна Олена, жителька Кіровограда, завдяки словесним зусиллям автора уявилася нам у гріхах, як в реп'яхах — не обберешся:

«Олена з подружками запросили до себе хлопців. Разом пили, гуляли, а через чотири дні було подано заяву в суд за згвалтування. Вона ніде не працює, виключена з інституту за аморальну поведінку. Хлопців ніхто не захищає, закон є закон, але чи є закон на таких дівчат? Вона вже колись вимагала з одного хлопця гроші за аборт. У квартирі в них притон, п'ють, курять, Олена дає сусідам дулі. Просимо втрутитися й привести її до порядку!».

Називалося ще ім'я сусідки, що нібито могла підтвердити написане. Увіччувався гнівний лист недбалою закарлючкою замість підпису та розбірливою зворотньою адресою — в тому ж будинку, де живе Олена.

У вказаній квартирі мешкали старенька бабуся й малий хлопчина. В силу притаманних своєму віку інтересів і турбот вони ніяк не тягнули на пристрасних поборників моралі і до того ж переїхали зовсім недавно й майже нікого в будинку не знають. Я подумки записала мінус автору листа: не наводив би на фальшивий слід, якби правду говорив. І буквально через десять хвилин плюс — кербуд і його дружина згадали, що Олена з компанією справді у дворі дещо собі дозволяла. І названа в листі сусідка з дочкою теж від Олени чули репліки, які неприемно повторити. Дочка бачила Олену саме в тому відділенні лікарні, куди незаміжні дівчата потрапляли ніяк не почесно. Черговий візит — до самої Олени. Ні обстановка в квартирі, ні постійна присутність тут менших сестри та брата

дівчини не дозволяли вважати це місце зручним для постійних масових гульбищ. Отже, автору «сигналу» — черговий мінус...

Алі підрахували всіх «за» і «проти» читач зробить і без мене. Олена справді певний період ніде не працювала. Якщо врахувати, що в сім'ї ще двоє школярів і вклад у сімейний бюджет робить одна мати, то такий спосіб життя дорослої дівчини краще було б назвати сидінням на ший, а не підготовкою до вступу в інститут, як то хотілося вважати самій Олені. Своєю часу (вдало — зразу після школи) вона вже вступила до педагогічного, але була виключена. Не за аморальну поведінку, правда, а за неуспішність і пропуски занять, що теж далеко не подвиг. Після цього надумала вступати на «легший» факультет, а вільний час заповнювала, серед іншого, посиденьками в оточенні подруг. З гітарою, з сигаретою. «Курю, а що?».

Нічого. Сьогодні нічого, навіть добре: он як елегантно попів струсується, якою вигадливою цівочкою дим струменить. Як не тямши у товаристві щось розумне сказати, то затягнешся із зосередженням виглядом, ніби обдумуєш щось значиме, і вже при ділі. Це сьогодні. А згодом, поступово постаєш перед фактами, що навіть найдорожча продукція косметологів Парижа,

Нью-Йорка і одеського Привозу неспроможні освіжити землість шкіри, що лікарі знаходять щось серйозне в органах дихання, що слабкою народилася дитина...

Та це так, до слова. Тоді ж я довідалася, що Олена справді подала заяву до міліції з приводу згвалтування, тепер ведеться слідство, а у

ли від парубків, а тепер наопаки — треба захищати хлопців від дівчат. Для більшої переконливості викликала по телефону матір Сергія, і та розказала, що її син ніколи, нічого, ніде поганого не скоїв. З армії тільки прийшов, з дівчиною зустрічається, і раптом таке... Хто кашу заварив, а кому їсти...

нього окрема розмова.

ОБАЧНІСТЬ. Що це, скажіть? Обережність, розважливість, розбірливість у знайомствах, вивіреність кожного слова й дії, вміння триматися з гідністю? Правильно. Кому потрібні ці якості — розвідникам і дипломатам, оскільки в них така робота? Не тільки їм — усім нам. Не вірите? А простежте, як непомітно, крадькома легковажність прибрала до рук, підім'яла під себе тих, хто знехтував обачністю.

Заповнюючи судові документи, замішані в цій історії відповідали на запитання, у яких стосунках вони знаходилися з потерпілою чи відповідно зі звинувачуваними. І дівчата, і хлопці написали одне й те ж — «Ні в яких». Ні в яких! До того дня ніхто нікого в очі не бачив, і незважаючи на те, одні (дівчата) запросили до свого товариства перших зустрічних! А інші (хлопці) теж стали випивати з першими зустрічними і не знали в кого залишилися на ніч, хоча в цьому не було ніякої необхідності! Кіровоградцям не треба того розказувати, а жителям інших населених пунктів повідомлюю, що від Соколівки до Кіровограда за виїздами пішки допущено і дошкільня. І не обледеніли б у дорозі мокрі рибалки — надворі був

травень. Дівчата потім пояснювали: «Ми й гади не мали, що хлопці здатні на щось погане — вони з вигляду зовсім діти». А чого, питається, сидіти на мотоцикл до дітей, котрі, можливо, і прав на водіння не мають? І нетверезі...

«Був п'яний, не пам'ятаю, як це вийшло», — є у судовій справі й такі слова, ясно, вони належать, винуватим. Чи й не виправдання! По-перше, нетверезий стан не тільки не пом'якшує, а збільшує вину тих, хто порушив закон. А по-друге: спиртне, як не крути, виставили (тими самими ніжними пальчиками, які природа створила для тримання квітів, а не бутлів із сивухою) дівчата, та не в'язали ж вони хлопців за руки й не лили силоміць у рот горілку? Не лили, ті пили самі. Сергієва мати присягається, що її син нічого поганого доти не зробив. У виданій на Віталія характеристиці з технікуму (на

тому пікніку він хвалився шойно одержаним дипломом) сказано те ж саме. І то є, перепрошую, неправда. Бо за два десятки років життя обидва не засвоїли, що пийти спиртне — це погано, адже воно зводить людину з рівної дороги на обочину і валить у кювет. Спиртне пробуджує інстинкти, які межують із тваринними і часом кваліфікуються як злочинні, коли не контролюються свідомістю. Та яка там свідомість, коли «був п'яний, не пам'ятаю»...

ФЕ, ТА СКІЛЬКИ МО... лодих людей так знайомляться, проводять разом час і розходяться без будь-яких згубних наслідків, — можуть заперечити мені. Це зроблять, гадаю, молоді та герячі, а молоді та розсудливі від заперечень утриматься. Погодяться з тим, що такі контакти можуть скінчитися плачевно, думаю, і читачі старшого віку, і учасники того пікніку — вони-то пізнали все це на собі... Своє категоричне «ні» фривольним манерам, необдуманим знайомствам із наступним їх «приливанням» скажуть юристи. І медики. Травматологи, венерологи, гінекологи, педіатри, оскільки чимало їх пацієнтів потрапляють до клінік після подібних пікніків.

П'ять, десять, двадцять, сто разів дівчині, що звикла на зауваження сторонніх реагувати викличим «А що?». («А що, з ким хочеш, з тим і п'ю, кого хочеш, того й запрошуюю») така «свобода» сходиться з рук. На сто перший трапиться лихо. П'ять, десять, двадцять, сто разів хлопцеві, для якого нічого не варто брутально вилаятися, хильнути аби з ким і аби де, водитися з ким попало, це сходиться з рук. На сто перший трапиться лихо.

Кому на сто перший, а кому на перший — це вже як вийде. А точно вийде, коли сповідуеться стиль поведінки, який ми з вами сидили на лаву підсудних. Тож усі б тільки виграли, якби вдалося відправити цей стиль відбувати строк... навічно. Спробуємо?

Н. ДАНИЛЕНКО,
кор. «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

Пікнік на обочині

тих хлопців об'явилися численні захисники, котрі шантажують її, погрожують по телефону, ще й анонімку написали...

ЧИ БУВ СЕНС писемово кидати тінь на людину, що проходила по справі як потерпіла і чий інтереси захищав закон? Була надія: дівчата підтвердження окремих звинувачень, редакція «пропечатает», що Олена ска-так, аморальна, і тоді можна буде розмахувати газетою з обуреними вигуками: «Та ви погляньте, кого захищаєте?». Та й одні уже розмови кореспондента з сусідками збільшили б кількість плям на репутації «ганебницю». Кому вона так допекла? Якщо почну розписувати тут згоди щодо родичів і друзів тих хлопців, то читач ковзав по них поглядом із досадою — все одно ж ви їх не знаєте...

Взнали. Добровільно взяла на себе роль самодіяльних прокурора (звинувачувала Олену) і адвоката (вважала, що хлопцям треба «дати якнайменше») жінка, яка проживала від Олени навіть у масштабах невеликого міста далеко, знала про неї лише з третіх уст, а з одним із звинувачуваних, Сергієм знаходилась прибіжно у таких стосунках: знайома матері і мати його знайомого. Сьома вода на киселі, словом. Своє прагнення «потопити» Олену Світлана Федорівна пояснила так: «Раніше дівчат матері застерігали

...Каші, треба сказати, там не було. Були смажена картопля, горілка і вино, після яких усе й сталося. А до того...

ДІВЧАТА з обласного центру поїхали в село Соколівку Кіровоградського району допомогти дідусяві однієї з них, Олені, садити город. На місцевому ставку рибалки хлопці. З ініціативи дівчат разом провели вечір, який включав поїздки з хлопцями на мотоциклі, пошуки по селу (і успішні) спиртного, згадану вже картоплю, вогнище, пісні-танці, від'їзд кількох дівчат, небажання хлопців добиратися додому проти ночі — «нема бензину, змерзли, промокли», пропозицію подрур, що лишилися — Марини та Олени — «просушитися» і зрештою переночувати у діда, місце є. Розміститися збирався окремо і якийсь рибалок часно зморив сон, не було б ніякого суду. А так...

Двоє — Сергій та Віталій — кілька наступних років не проживуть, а відбудуть, відсидять — як хочете, так і кажіть, а суть одна: для Віталія прощайте на чималий час і дім, і друзі, і мотоцикл, і риболовля, і пікніки з дівчатами, та й Сергієва «хімія» теж не курорт...

Отже, винні відомі, одержали, що заробили, так? Юридично так. А з точки зору моралі, думаю, тут слід відправити на лаву підсудних і ще одного винуватця — стиль поведінки названих молодих людей. Про

команд колективів фізкультури. Кіровоградщини на них представляли чемпіон області минулого року знам'янський «Локомотив» і другий призер цих поєдинків олександрійський «Шахтар».

Дуже невдало виступили наші земляки на цьому представницькому форумі, де в шести зонах майже н'ятдесят клубів виборували путівки на перехідний фінальний турнір.

Граючи у третій зоні, знам'янці посіли сьоме — передостаннє, а олександрійці восьме — останнє місце.

Зазначили набрали

лише вісім очок з двадцяти восьми можливих, забивши у ворота суперників 14 голів, а у свої пропустили 31.

Ще гірший показник у гірників, котрі набрали шість залікових очок. За два кола змагань вони не зуміли виграти жодного матчу ні у себе вдома, ні в гостях.

Переможцем цієї зони став «Нафтовик» з Охтирки, що на Сумщині. Він здобув право продовжити боротьбу за путівку до другої ліги майстрів у наступному сезоні 1986 року.

В. ШАБАЛІН.

НІ ВДОМА,
НІ В ГОСТЯХ

Фінішували попередні змагання республіканської першості з футболу серед

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БН 01349.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індено 61103

Зам. № 557. Тираж 57 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.